

for Brandcorpsset, skulde tages tilfulde. Det er formeentlig det, som det kommer an paa.

Formanden: Jeg skal altsaa udsætte Afstemningen og Forhandlingen over det Punkt. Jeg sætter herefter altsaa Udfæstets § 4 under 2det Affnit under Forhandling.

Ordføreren: Med Hensyn til § 4 skal jeg først bemærke, at, forsaavidt det i Slutningen af Paragraphen hedder: „forsaavidt ingen Convention med en fremmed Stat er til Hinder derfor“, da har Udvalget troet, at disse Ord rettest kunde udelades. Der er naturligviis ene taget Hensyn til Udlændinge, som ved at opholde sig her, kunne blive pligtige til at indgaae i Borgervæbningen. Naar det bemærkes, at disse Conventioner, som ere afsluttede med fremmede Stater angaaende saadanne Tilfælde, blot gaae ud paa en Udlevering af Værnepligtige og Deserteurer, saa synes det ikke at være nødvendigt, at nogen saadan Tilføining gjøres med Hensyn dertil; thi, naar Bedkommende er i det Tilfælde, at han som Værnepligtig eller Deserteur opholder sig her, bliver reclaimeret og han saa udleveres, saa vil han som Følge af sin Udlevering, som finder Sted i Medfør af Conventionen, træde ud af de Forhold, han her staaer i til Staden, og saaledes vil der ikke længere blive Spørgsmaal om Forpligtelsen for ham til at indtræde i Borgervæbningen. — Forøvrigt skal jeg med Hensyn til den forandrede Redaction, vi have tilladt os at foreslaae af Paragraphen, blot tillade mig at bemærke, at denne Paragraph egentlig skulde gaae ud paa at bestemme Hovedreglerne for hvem der skulde ansees for hjemmehørende her i Staden, og vi have troet, at det blev noget tydeligere angivet ved den mere udførlige Maade, vi have tilladt os at foreslaae. — Reglerne, som ere givne her med Hensyn til Tjenesteplygtigen, ere de samme, som af det forrige kongelige danske Cancellie og senere af Justitsministeriet ere fulgte med Hensyn til Spørgsmaalet, om En kan ansees for hjemmehørende her i Byen, og hvilke Data der udfordres for at constatere det.

Justitsministeren: Jeg anseer ikke den af Udvalget foreslaaede forandrede Redaction for at indeholde nogen Realitetsforandring, og jeg skal derfor ikke heller udtale mig derimod.

Jeg maa kun med Hensyn til, at der i Udfæstet var optaget den Bestemmelse: „forsaavidt ingen Convention med en fremmed Stat er til Hinder derfor“, tillade mig at bemærke, at det dog kunde ansees muligt, at En eller Anden, der har en Stilling, hvori han bliver afhængig af en fremmed Stat, kunde paaberaabe sig en eller anden Berettigelse med Hensyn til Fritagelsen for at deeltage i den borgerlige Værnepligt, og derunder paaberaabe sig en eller anden Bestemmelse, som kunde have ved Tractater med en fremmed Magt. Jeg sigter navnlig herved til Consulere, Viceconsulere o. d. l., men jeg troer ikke, at saadanne Tilfælde letteligt ville kunne opstaae. Det er mere en Forstigtighed, der rigtignok tildeels er foranlediget ved Udtrykkene i Værnepligtsloven; der er netop det samme Udtryk brugt. Men jeg lægger dog ikke synderlig Vægt paa, at disse Ord blive at staae i Paragraphen, og jeg skal derfor, da Udvalget har anset en anden Redaction hensigtsmæssigere, ikke modsætte mig, at den bliver antaget.

Ordføreren: Jeg skulde i denne Henseende blot tillade mig at bemærke, at med Hensyn til Consulere have vi en gjældende Regel i Pl. 21de Septbr. 1834, som Udvalget naturligviis har formeent at maatte blive staaende ved Magt ligefrem. De Conventioner, der ere indgaaede med fremmede Stater, angaae, saavidt mig bekjendt, kun Udleveringen af Værnepligtige og Deserteurer.

Orsted: Herved skal jeg bemærke, at saavel Consulers som egentlige diplomatiske Personers Fritagelse er just ikke grundet paa Tractater, men den er grundet paa den almindeligt vedtagne Folkeret, som er gjældende, uden at den behøver at være bekræftet ved specielle Tractater, og jeg troer derfor, at de omhandlede Ord snarere kunne være til Hinder for Opretholdelsen af disse vistnok fuldkommen retlig begrundede Fritagelser, end de kunne tjene til at bekræfte dem. De Udtryk, som ere brugte i Værnepligtsloven angaaende de Undtagelser, der ere begrundede ved fremmede Tractater, havde vistnok, skøndt der maaskee kan være nogen Tvivl, om de vare de heldigste, der mere deres Plads end her; thi det omtalte Slags Conventioner tilstede ikke,